

For syv år siden besøkte Anbjørg Juliussen fra Vikersund det afrikanske landet Gambia for første gang. Møtet med de fattige barna i Ebo Town forandret livet hennes. Der og da bestemte hun seg for å bruke resten av livet til å hjelpe barna til skolegang.

TEKST: CATHRINE ALMQUIST FOTO: SIRI MØLLER

Sørger for skolegang til Gambias fattige barn

– Afrika har vel ligget i bakhodet hele livet, men tidligere har jeg ikke hatt mulighet til å gjøre noe.

Anbjørg Juliussen fra Vikersund smiler engasjert. De siste årene har arbeidet for Gambias fattige barn fylt hennes hjerte og hode. Totalt har hun besøkt det lille landet på Afrikas vestkyst sytten ganger. Takket være Vikersund-kvinnen og hennes etter hvert utallige medhjelpere får nå over tusen barn gratis skolegang og muligheten til en fremtid.

Tok affære

Den driftige damens engasjement springer ut fra et besøk i Gambia i februar 2002. Anbjørg hadde to fadderbarn i landet som hun skulle besøke. På den

tiden følte hun at hverdagen hadde lite meningsfylt innhold. To år tidligere hadde hun solgt fotobutikken og leid ut atelieret hun hadde drevet i hele sitt yrkesaktive liv. Arbeidet var ikke lenger fylt med glede, og motivasjonen var forsvunnet. Det samme hadde Anbjørgs energi.

– Jeg gikk her og visste ikke helt hva jeg skulle bruke livet mitt til, sier hun.

I Gambia tok nordmannen Arnfinn Thue henne med til Ebo Town, en fattig by med omtrent tjuefem tusen innbyggere. Han sørget for at hun fikk besøke en skole med femti barn. Skolen var bygd av nordmenn, og selve bygget var akseptabelt, men i klasserommet fantes det verken skolemateriell eller bøker. En lærer underviste femti barn.

– Jeg bestemte meg der og da. Hvis du ser femti par forventningsfulle øyne, skal du være hard for ikke å gjøre noe, sier hun.

Hun forsto fort at situasjonen i den lille byen var vanskelig. Fattigdommen var stor og arbeidsledigheten høy. Allikevel viste folk glede over livet og det lille de eide. For en fattig familie begrenset det seg ofte til et rom med en seng, og noen fat av metall.

Det hele endte med at hun lovt å komme tilbake. Den meningsfylte oppgaven hun hadde ventet på, var plutselig blitt realitet. Tilbake i Norge begynte hun og venninnen Bjørg Magnussen å selge lodd.

– Fra februar til november fikk vi inn seksti tusen på loddsalg i Vikersunds gater.